

Laidiens: 04.06.1999., Nr. 182/183

Latvijas Republikas Ministru kabinets

Noteikumi Nr. 203 (prot. Nr. 29, 11.§)

Dezinfekcijas, dezinfekcijas un deratizācijas pasākumu veikšanas kārtība

Izdoti saskaņā ar Epidemioloģiskās drošības

likuma 27.panta pirmo daļu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Šie noteikumi nosaka dezinfekcijas, dezinfekcijas un deratizācijas pasākumu veikšanas kārtību, kā arī minēto pasākumu finansēšanas kārtību un prasības attiecībā uz to amatpersonu un darbinieku kvalifikāciju, kuri veic minētos pasākumus.
2. Dezinfekciju, dezinfekciju un deratizāciju infekcijas slimības perēklī organizē amatpersona ar medicīnisko izglītību, citos gadījumos — persona ar medicīnisko, veterināro, biologa vai ķīmiķa izglītību. Dezinfekciju, dezinfekciju un deratizāciju veic apmācītas personas — dezinfektori (izņemot gadījumus, ja to veic iedzīvotāji pašu spēkiem), bet uz kuģiem reisa laikā — apmācīti kuģa apkalpes locekļi (turpmāk — izpildītājs). Izpildītāju mācību pamatprogrammu apstiprina labklājības ministrs.
3. Ja dezinfekcijā, dezinfekcijā vai deratizācijā tiek izmantoti preparāti, kas satur ķīmiskas vielas un ķīmiskus produktus, kuri, pat mazās devās nonākot organismā vai nokļūstot vidē, var kaitēt cilvēka veselībai, dzīvībai, īpašumam vai videi (turpmāk — bīstams preparāts), izpildītājs iegādātos un izmantotos bīstamos preparātus uzskaita dezinfekcijā, dezinfekcijā un deratizācijā izmantojamo bīstamo preparātu uzskaites žurnālā (1.pielikums).
4. Izmantojot dezinfekcijā, dezinfekcijā un deratizācijā bīstamos preparātus, izpildītājs stingri ievēro ražotāja izstrādātās attiecīgo preparātu lietošanas instrukcijas.
5. Izpildītājs ir atbildīgs par to, lai dezinfekcija, dezinfekcija un deratizācija nenodarītu kaitējumu cilvēka veselībai, dzīvībai, īpašumam vai videi.
6. Sagatavojot dezinfekcijas un dezinfekcijas līdzekļu darba šķīdumus un veicot dezinfekciju, dezinfekciju un deratizāciju, izpildītājs lieto bīstamā preparāta drošības datu lapā noteiktos nepieciešamos individuālos aizsardzības līdzekļus (piemēram, aizsargtērpu, cimdus, respiratoru).

II. Dezinfekcija, dezinfekcija un deratizācija infekcijas slimības perēklī

7. Infekcijas slimības perēklī kārtējās dezinfekcijas (ikdienas dezinfekcijas vai atkārtotas dezinfekcijas) nepieciešamību un veidu nosaka ārstniecības persona, kas diagnosticējusi infekcijas slimību.
8. Infekcijas slimības perēklī kārtējo dezinfekciju veic:
 - 8.1. līdz infekciozās personas hospitalizācijai;
 - 8.2. ja infekciozā persona ārstējas mājās, — līdz brīdim, kad tā vairs nav infekcioza.
9. Ja infekciozā persona ārstējas mājās, pēc ārstniecības personas norādījuma kārtējo dezinfekciju veic iedzīvotāji pašu spēkiem un par pašu līdzekļiem, lietojot fizikālās (piemēram, gludināšana, vārīšana) un mehāniskās (piemēram, mazgāšana,

telpu vēdināšana) dezinfekcijas metodes un sadzīves ķīmiskos mazgāšanas līdzekļus.

10. Infekcijas slimības perēkli noslēguma dezinfekcija (pēc infekciozās personas hospitalizācijas, pārvietošanas, izvešēšanas vai nāves) vai noslēguma dezinfekcija kopā ar dezinsekciju vai deratizāciju jāveic, ja diagnosticētā infekcijas slimība ir iekļauta labklājības ministra apstiprinātā sarakstā.

11. Ja attiecīgā infekcijas slimība ir iekļauta šo noteikumu 10.punktā minētajā sarakstā, noslēguma dezinfekciju nodrošina Sabiedrības veselības dienesta teritoriālā institūcija un to finansē no Labklājības ministrijai paredzētās valsts budžeta dotācijas no vispārējiem ieņēmumiem.

12. Sabiedrības veselības dienesta teritoriālā institūcija nodrošina noslēguma dezinfekciju pēc tam, kad labklājības ministra noteiktajā kārtībā saņemts pieteikums no ārstniecības personas, kura diagnosticējusi infekcijas slimību (vai izdalījusi infekcijas slimības ierosinātāju no vides objekta).

13. Ja attiecīgā infekcijas slimība ir iekļauta šo noteikumu 10.punktā minētajā sarakstā, infekcijas slimības perēkli, kurā konstatēti kaitīgie posmkāji (infekcijas slimību izraisītāju pārnēsātāji) un grauzēji, dezinsekciju un deratizāciju nodrošina Sabiedrības veselības dienesta teritoriālā institūcija un to finansē no Labklājības ministrijai paredzētās valsts budžeta dotācijas no vispārējiem ieņēmumiem.

III. Dezinsekcija un deratizācija

14. Visām valsts pārvaldes un pašvaldību institūcijām un uzņēmumiem (uzņēmējsabiedrībām) neatkarīgi no to statusa un īpašuma formas, kā arī namīpašniekiem (turpmāk — īpašnieks) ir pienākums uzturēt to īpašumā vai lietošanā esošos objektus un teritorijas higiēnas prasībām atbilstošā stāvoklī, nodrošinot kaitīgo posmkāju un grauzēju iznīcināšanu, un nepieļaut to ieviešanos.

15. Dezinsekcijas un deratizācijas pasākumi ietver kaitīgo posmkāju un grauzēju mitināšanās, barošanās un pārvietošanās vietu noteikšanu, kaitīgo posmkāju un grauzēju eksistencei labvēlīgu apstākļu konstatēšanu un ieteikumu sagatavošanu to novēršanai, kā arī kaitīgo posmkāju un grauzēju iznīcināšanu.

16. Izpildītājam aizliegts atbaidīt kaitīgos posmkājus un grauzējus ar fizikāliem vai ķīmiskiem līdzekļiem. Kaitīgos posmkājus un grauzējus atļauts iznīcināt, tikai lietojot ķīmiskās vielas vai mehāniskos līdzekļus.

17. Izpildītājs sniedz īpašniekam informāciju par izmantotajiem bīstamajiem preparātiem un to daudzumu.

18. Visus dezinsekcijas un deratizācijas pasākumus izpildītājs dokumentē objekta dezinsekcijas kartē (2.pielikums) un objekta deratizācijas kartē (3.pielikums) divos eksemplāros, no kuriem viens glabājas pie īpašnieka, bet otrs — pie izpildītāja.

IV. Noslēguma jautājumi

19. Līdz Sabiedrības veselības dienesta izveidošanai tā teritoriālo institūciju funkcijas pilda teritoriālie vides veselības centri.

20. Noteikumu izpildi kontrolē Valsts sanitārā inspekcija.

Ministru prezidents V.Krištopans

Labklājības ministrs V.Makarovs

Rīgā 1999.gada 1.jūnijā

1.pielikums

Ministru kabineta 1999.gada 1.jūnija

noteikumiem Nr. 203